

Furt sám netuším, čo vyrobím, jak pochodím, kam dohodím,
jak naložím, keď necením, sám pochopím, keď uvidím.
Nepohorím, nezahodím, nepovolím, ne kokoti,
ja položím, ja založím, sám urobím, sám porodím.

Hovorili o mne všelijaké veci, necenili že sme neni ako všetci,
precenili svoje prijebané reči, celý život majú démona na pleci

.
Prečo pičoviny svoje malé veci, bodaj by už všetci vymreli po m
eči,
neverili, ale zrazu veria všetci, teraz ťa to baví, zrazu ťa to
teší.

Nemáš nároky, nie som ako vy, jebo lakomý,
nemám návody, na to ako si mega zarobiť, nehrám na body.
My sme v pohode, no ne pokope, ja mám mozole, ty máš možole,
ja na pochode, jak pán po vode a sám podoprem jak trám v stodol
e.

Ja strážim a chránim, keď dáš mi, tak vrátim,
ja bránim ten návyk, sa snažím, si vážim.
Jak páni ste stáli a vládli jak králi
a báli sa sráči, no čas sa vám kráti.

A ja pochodujem, lebo toto tu je, to čo provokuje, keď to slovo
kujem,
to mi dovoľuje robiť to čo ide, v tejto pičovine, v mojej domov
ine.
A ne anonymne, ale favorit je, kto ma navodiť vie a nezahodí že
,
idem po rovine, proti kokotine, keď ma irituje, tak neignorujem
.

Versus, to čo sám v sebe nosím,
versus, to čo vám potom hodím.
Versus, to čo vám hodia oni,
Versus, to čo zanechá stopy.

Servus!